

§ 10.

Med Hensyn til de mildere smitsomme Sygdomme saasom Tungekræft, Munde- og Klovesyge, Dværke, qværtagtig Strengel, Ringorm og Skab hos andre Huusdyr end Faaret, gjøres det Eieren tll Pligt ikke at føre sit af nogen saadan Sygdom angrebne Dyr hen paa Steder, hvor andre Dyr af samme Art findes, navnlig paa Markeder, i fremmede Stalde og paa fremmede Græsgange. Desforuden skal enhver Eier af en Hest, der angribes af Skab, typhøs eller putrid Feber eller af nogen anden smitsom Sygdom end Dværke, ligesom ogsaa enhver Eier af Hornqvæg, der angribes af Skab, derom gjøres Anmeldelse for Politimesteren, ledsaget af Underretning om, hvad han med Hensyn til sammes Afsondring og Cuur selv har foranstaltet.

Finder Politimesteren det nødvendigt for at forebygge Smittens videre Udbredelse, er han berettiget til at lade Sagen undersøge af en Dyr læge, at paabyde det Fornødne med Hensyn til Afsondring og Rensning (§ 6) og at paasee Dyrholdelsen af saadant Paalæg.

§ 11.

Opstaaer der Formodning om, at en Hund er angrebet af Hundegalskab, skal Saadant uopholdelig anmeldes, i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne for Politimesteren, paa Landet for Sognefogden, som paasee, at Dyret strax dræbes eller forsvarligen bindes og afspærres, indtil det kan vorde undersøgt af en Dyr læge. Erklærer denne da Hunden for gal, skal den dræbes. Den dræbte Hund obduceres, og Forretningen indsendes til Amtet. Ethvert Dyr, som ved Bid kan forplante Sygdommen videre, skal, naar det er bidt af en gal Hund, enten dræbes eller holdes indespærret paa en saadan Maade og i saa lang Tid, som af Politimesteren erkendes for betryggende. Har et Dyr været angrebet af Hundegalskab, maa dets Kjøb ikke anvendes til Føde for Mennesker eller Dyr.

Naar der paa en Egn viser sig et enkelt eller dog kun faa Tilfælde af Hundegalskab, kan Amtmanden (i Kjøbenhavn Politidirecteuren) ved en offentlig Kundgjørelse paa-

byde, at i et større eller mindre, dertil betegnede District, alle løsgaaende Hunde, indtil Budet ved en lignende Kundgjørelse atter ophæves, skulle være forsynede med forsvarlig Mundkurv. Derved bekiendtgjøres tilslige, hvorledes disse skulle være beskafne. Løsgaaende Hunde uden forsvarlig Mundkurv skulle da optages og efter Omstændighederne enten strax dræbes eller opbevares i 3 Døgn, inden hvis Udløb de kunne indløses af Eieren mod at betale Omkostningerne.

Udbreder Hundegalskaben sig videre, saaledes at den antager en foruroligende Charakter, skal Amtmanden (i Kjøbenhavn Politidirecteuren) ved en lignende offentlig Kundgjørelse befale, at indenfor et nærmere betegnet District alle Hunde enten skulle holdes bundne eller dræbes. I Kjøbenhavn og Kjøbstæderne skulle da ved Politiets Foranstaltning alle løsgaaende Hunde optages og ihjellsaaes. Paa Landet skal det i saa Fald være Enhver tilladt at dræbe enhver løsgaaende Hund, og skal Politimesteren, om fornødent gjøres, dertil leie Folk for Politikassens Regning.

§ 12.

Dvertrædelse af denne Lov eller af de i Medfør af samme vedtagne eller paalagte Forpligtelser straffes med Bøder fra 2 til 50 Rd., som i Gjentagelsestilfælde fordobles.

Den, som har afhændet et Dyr, som var befængt med nogen af de i §§ 2. og 10. ommeldte smitsomme Sygdomme, skal være pligtig til atter at modtage samme og tilbagebetale den derfor erlagte Kjøbesum; desuden straffes han med Bøde, hvis han har været vidende om, at Dyret var smittet, eller ved Afhændelsen har overtraadt et udtrykkelig derimod gjort Forbud.

Forøvrigt erstattes enhver ved Dvertrædelse af denne Lov Andre paaført Skade efter Lovgivningens almindelige Regler.

Navnlig gjælder dette om den Skade, der tilføies Mennesker eller Creaturer ved en gal Hunds Bid.

Alle Sager angaaende denne Lovs Dvertrædelse behandles som offentlige Politifager, og tilfalde de derefter tilkjendte Bøder Stedets Fattigvæsen.